

[Aksel Larsen.]

men hans håb er vist ikke altfor lysegrønt, jeg er bange for, at det tværtimod er vissen-grønt.

Statsministeren har hævdet, at rustnings-konjunkturerne nok efterhånden vil brede sig også til vore hovedeksportvarer, nemlig fødevarerne. Ja, bortset fra, at det er et meget trist håb at have, at oprustning og krigsfare skal hjælpe os, vil jeg gerne vide, hvorpå statsministeren bygger dette håb, når priserne på vore eksportvarer, fødevarerne for de 75—90 pct.s vedkommende, der går til England, er fastlåset i henhold til Englandsaftalen, og man jo ikke under nogen omstændigheder fra regeringens eller tingets flertals side gør noget alvorligt for at få dem sat i vejret.

Det er et par måneder siden, vi her i tinget behandlede kommunisternes forslag om, at Danmark skulle skaffe sig anstændige prisforhold for Englandshandelen. Man forkastede vort forslag — og med hvilken motivering? Man sagde: vi agter at henvende os til englænderne og tale hyggeligt med dem, så vil de nok betale os noget højere priser. Nu har finansministeren og udenrigsministeren, to mand høj, været i England for at forsøge at gøre indtryk på den engelske regering, og da de kom hjem og blev udspurgt på Kastrup flyveplads, om de havde noget godt med hjem, svarede finansministeren, hvis jeg ikke husker meget fejl, de fremmødte presserepræsentanter, at der i hvert fald var sket fremskridt, for nu var begge parter klar over hinandens standpunkt. Ja, undskyld mig, men det var begge parter i forvejen. Danmark ønskede højere levnedsmiddelpriser, England ville ikke betale 5 flade øre mere — det vidste man. På den måde skal man ikke forhandle om handelsbetingelser med England, man må bruge andre midler, og de er jo givne. Det er os, der har levnedsmidlerne, England kan ikke undvære dem, og hvorfor i alverden skal vi sælge dem til England til $\frac{3}{5}$ af den pris, som andre lande betaler for tilsvarende danske eksportprodukter?

Statsministeren talte endvidere om spiralbevægelsen opad, og ved spiralbevægelsen opad forstår han jo ifølge sin egen tidligere tale lønningerne og priserne. Spiralbevægelsen opad skal afløses af bevægelse nedad. Jeg ved ikke, om ministeren er fuldkommen

klar over, at han har sagt noget sådant, men jeg tillader mig at spørge statsministeren, om han virkelig vil opretholde den påstand, at han og regeringen med de lovforslag, man her har forelagt, vil være i stand til at indlede en bevægelse nedad, ikke blot for lønninger, men også for priser. Ja, ministeren sagde udtrykkeligt, som jeg refererer, at spiralbevægelsen opad skal afløses af bevægelse nedad, men det er der dog ikke andre ministre, der har vovet at påstå, at man var i stand til, og jeg er meget interesseret i at få at vide, hvorledes statsministeren vil gøre det.

Finansministeren holdt en sådan set noget trist tale. Han sagde, at livet og økonomien er foranderlige og uberegnelige, og at virkeligheden har dementeret de fleste forhåndsvurderinger mere eller mindre, og derfor er det umuligt at opstille et nationalbudget og umuligt at lave planøkonomi. Det glæder mig, at finansministeren er nået til den erkendelse, at det er umuligt at lave planøkonomi i et planløst og kaotisk kapitalistisk samfund.

Det er imidlertid ikke rigtigt, at virkeligheden har dementeret de fleste forhåndsvurderinger, for de forhåndsvurderinger, kommunisterne er kommet med, har nemlig holdt. Overfor påstanden om, at Marshallplanen for stedsse ville afskaffe alle vore økonomiske vanskeligheder, har vi, da Marshallplanen var til behandling i 1948, påvist, at når vi vedtog Marshalloverenskomsten, ville de økonomiske vanskeligheder først for alvor komme. Vi sagde yderligere dengang, at vedtagelse af Marshallplanen ville blive efterfulgt af kronesenkning, og vi blev modsagt af den daværende udenrigsminister, hr. Gustav Rasmussen, som forkyndte, at noget sådant ville ingenlunde ske.

Som finansministeren vil vide, var vor forhåndsvurdering af Marshallplanens virkninger både i almindelighed og med hensyn til kronekursen rigtig. Det samme gælder vor vurdering med hensyn til følgerne af kronenedskæringen. Det samme gælder vor vurdering under diskussionen i november måned i fjor, da finansministeren og hans mange meningsfæller i denne sal hævdede, at når man gennemførte det uhyre skatte- og nedskæringskompleks, ville vore økonomiske forhold blive bragt i orden, og så ville det begynde at gå opad igen. Vi kom-